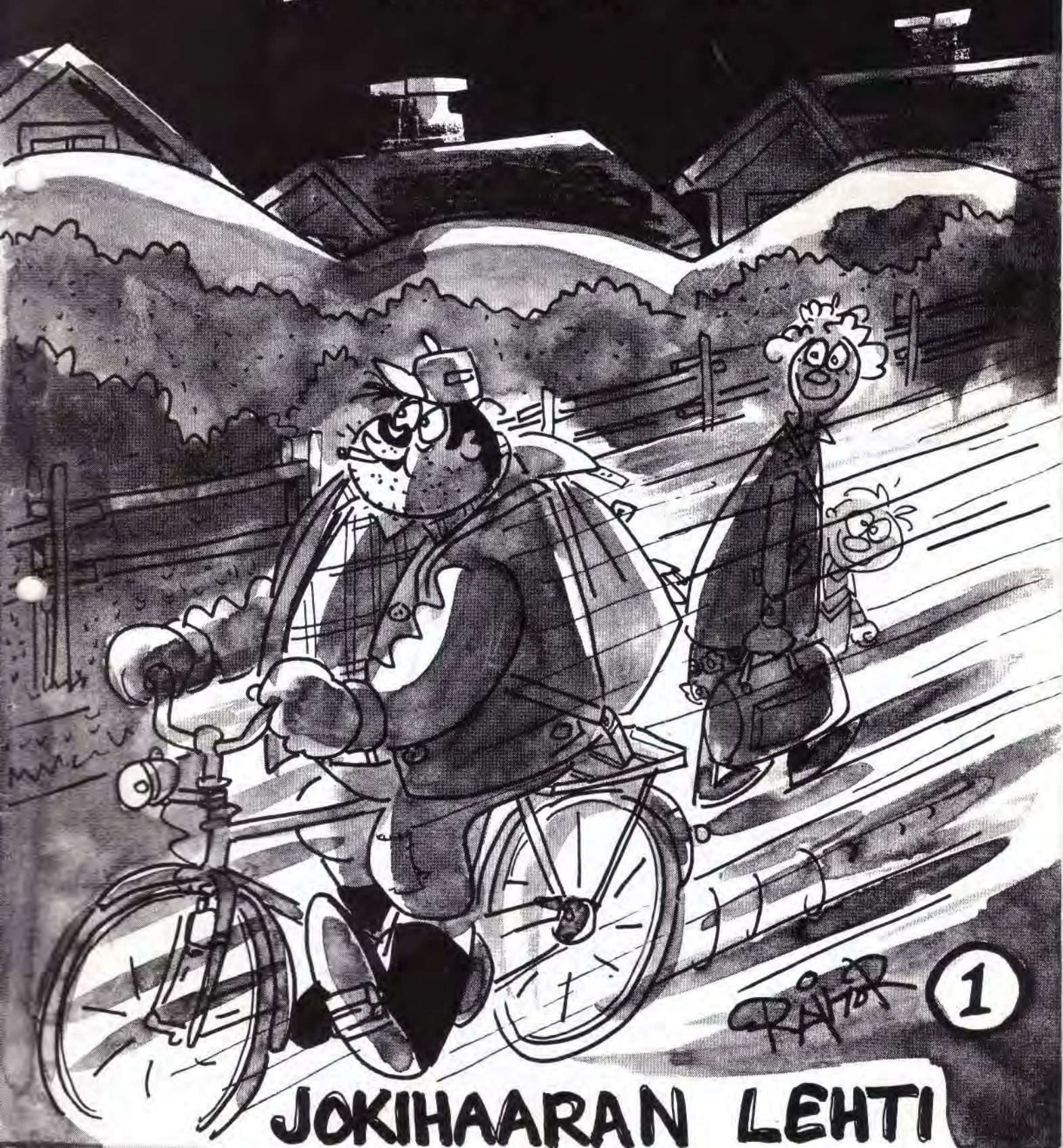

OURAISTEN PORTTI

JOKIHAARAN LEHTI

Mikko Nieminen, sihteeri

Uuraisten Portti – ja kuinka se syntyi

Idea tällaiseen kirjalliseen viestiin on varmaan syntynyt jo hyvin kauan sitten mutta meillä Jokihaarassa herättiin kun kylä nyt muutenkin alkaa elää uutta tulemistaan. Kulunut vuosi on ollut Jokihaaran yhdistysten vilkasta aikaa ennenkaikkea se on ollut sitä kylätoimikunnan parissa. Toimintaan on saatu uusia tuulia niin henkilöiden kuin tapahtumien suhteen. Ja tuo vilkas toiminnan vuosi lukuisine tapahtumineen, mistä on pitänyt ilmoitella puhelimella, soittelemalla, tauluilmoituksilla ja käymällä joskus jopa kotosalla sai syntymään ajatuksen kirjallisen viestin tarpeellisuudesta. Ensimmäisen kerran asiasta juttelin kylätoimikunnan johtohenkilöiden kanssa kesällä ja ihmeekseni kukaan ei ajatusta suoralta kädeltä tyrmännyt. Viikkojen kuluttua istuessani kunnan hallituksen kokouksessa saimme siellä luettavaksemme kunnanviraston uuden tiedotuslehden numero yksi. "Miksi ei Jokihaarassakin syntyisi" ajattelin ja näin sai viesti uutta tuulta purjeisiin.

Sattui vielä niin, että viraston tiedotuslehti kertoi Hartolan Vuorenkylästä, vuoden kylä Päijät-Hämeessä ja sen kylätoimikunnan aikaansaannoksista mm. heidän kylätiedotteestaan ja mainitsi nimeltä kylän puuhamiehet. Innostuin asiasta ja soittelin puheenjohtaja Esko Hokkaselle Hartolaan. Keskustelu valoi uskoa lehtihankkeeseen kuin myös koko kylätoimikunta-ajatukseseen. Ja niin alkoi suunnittelu ja aineiston hankinta ensimmäistä numeroa varten. Nyt viikkojen askartelu on päätöksessä ja kädessäsi on viesti, jonka soisi jatkuvan eteenpäinkin. Ja miksipä ei jatkuisi – niin talkoohenkistä ja yhteen hiileen puhaltavaa on Jokihaaran nykyinen asuttajaväki. Kiitoksia kaikille tasapuolisesti pyyteettömästä uurastamisesta kylän yhteisten asioiden eteen.

Minä ainakin uskon, että täällä ollaan vähintään päätä pitempiä muita kyliä. Hyvä Jokihaara !.

Hyvää Joulun alusaikaa kaikille

UURAISTEN PORTTI

Jokihaaran lehti nro 1

Julkaisija: Jokihaaran kylätoimikunta

Toimituskunta:

Mikko Nieminen (vastaava)

Raija Lähteelä

Teuvo Riihimäki

Raimo Riihimäki

Pertti Lähteelä

Taisto Kotka

Pia Bärlund

Jaana Henttonen

Valokuvat: Pertti Lähteelä, Mikko Nieminen, Teuvo Riihimäki

Tekstin muokkaus ja taitto:
PainovalmiS Oy / Markku Pylkkö

Painopaikka:
PAINO-KALLE Palokka

Hinta: 10 mk

Raija Lähteelä, puheenjohtaja

Vuoden varrelta

Aloittakaamme viime marraskuusta silloin valmisteltiin pikkujoulua. Riihimäen tuvassa oli melkoinen pölläkkä kun purettiin seinää, tehtiin lisätilaa pikkujoulujuhlija varten. Siinä muun remontin yhteydessä Esko Salmela laittoi remonttiin myös kylätoimikunnan puheenjohtajan paikan sanoi vetäytyvänsä syrjään vedoten ikäänsä.

Näin sain tämän tehtävän, joka onkin tuonut tullessaan monenlaista toimintaa. Seuraavassa kerromme teille hyvät lukijat tästä ensimmäisestä vuodestani Jokihaaran kylätoimikunnan puheenjohtajana.

Vuosi alkoi juhlien merkeissä, Riihimäen tuvassa oli runsaasti kyläläisiä ja kauempaakin tulleita pikkujoulun viettäjiä, tunnelma oli hyvin lämmin. Ohjelmaa esitettiin kyläläisten voiminsitten syötiin Helena Salosen keittämä makea joulupuuro ja illan päätteeksi tanssittiin Taisto Lähteelän tahdissa.

Ensimmäinen kylätoimikunnan kokous tänä vuonna pidettiin 29.1, jossa päätettiin seuraavista asioista:

Järjestetään hiihtokilpailut vuoro vuosittain seuraavissa paikoissa v.-89 Raili ja Pentti Henttosella v.-90 Liisa ja Teuvo Riihimäellä, v.-91 Anneli ja Paavo Bärlundilla, v.-92 Tuula ja Hannu Salmisella, v.-93 T-kauppa Esko Salmelalla.

Heinäkuussa päätettiin järjestää ranta-ilta Simunan rannassa, elokuussa urheilukilpailut Hankalan kentällä syys-lokakuussa perinnekeisityökurssi Riihimäellä ja Joulukuussa pikkujoulu.

Näin siis sovittiin suuntalinjat vuoden toiminnalle, mutta kuinka ollakaan, mitä olikaan ehditty, ennenkuin oltiin seuraavan vuoden alussa, siitä hieman tarkemmin seuraavassa.

Hiihtokilpailut pidettiin Henttosilla ja innostus oli kiitettävä. Innokkaita hiihtäjiä oli 2-vuotiaista 90-vuotiaisiin ja vaikka siellä hiihdettiin harhaankin niin kuitenkin kaikki matkaan lähtijät osasivat maaliin. Äitienpäivän edellä siistimme tienvarret talkoilla. Kesäkuun alussa rakentelimme ilmoitustauluja 6 kpl kunnan antamista aineista.

Heinäkuussa tasoittelimme Hankalan kenttää kesäurheiluja varten, siihen saimme myös kunnan tukea, lentopallokenttä sai kivituhkapinnan. Esko Lahtinen oli myöskin hankkeillemme myötämies lahjoittamalla hiekkaa kentälle, jonka paikalliset isännät traktoreillaan tasoittelivat, talkoissa oli yli 20 henkilöä uurastamassa, eikä se suinkaan vielä valmiiksi tullut, tasoitusta riittää vielä ensi kesäksikin.

Uuraisten Viikko heinäkuussa toi Jokihaaran kylätoimikunnalle työtä sekä juhlaa. Kotiseutujuhlaan leivoimme kahvi-leivät ja koristelimme juhlasalin. Arvovaltaisia vieraita oli noin 200.

Sitten olikin Simunan rantailan vuoro, joka oli yksi Uuraisten Viikon tapahtumista. Aloitimme illan rannaltaongintakilpailulla, mestaruuden vei nimiinsä Sirpa Sivula naureskellen: "Nyt tais pudota eno veneestä". Illan kuluessa ratkottiin Uuraisten mestaruus myös tikan heitossa. Ilta jatkui erilaisten kilpailujen, kevyen ohjelman, sekä kahvinjuonnin merkeissä.

Elokuussa olikin jälleen kovan koetuksen vuoro, Jokihaaran omat olympialaiset, joissa juostiin lujaa, hypättiin korkeutta ja pituutta, työnnettiin kuulaa, heitettiin saapasta ja viihdyttiin yhdessä.

Syyskuussa Ympäristölehti kirjoitti: "Jokihaara näytti kuntakokouksessa voimansa". Kysymyksessä oli kunnanhallituksen kyläkierros Jokihaaraan ja kyläläisiä oli kerääntynyt paikalle viitisenkymmentä.

Lokakuussa järjestimme patikkaretken Tehlon majalle, jossa oli tarjolla Hälvän keittämää hernekeittoa, muurinpohjalettuja kahvin kera sekä tietysti kuuma sauna ja uinti mahdollisuus. Kutsu oli tarkoitettu kaikille kuntalaisille, mutta kauniista aurinkoisesta ilmasta huolimatta emme saaneet houkuteltua kuin muutaman Jokihaaran ulkopuolelta. Nyt ollaan kohta jälleen joulussa, näin on ensimmäinen vuosi Jokihaaran kylätoimikunnassa umpeutumassa. Kiitän kyläläisiä aktiivisuudesta sekä lausun omat kiitokseni, että olen saanut olla mukana tässä kaikessa.

Yhdistystoimintaa

Täällä Jokihaarassa on toiminut pienviljelijäyhdis jo 50 vuoden ajan ja toiminta on ollut tasaisen vilkasta, vaikka huippuajat olivatkin 1948-70 vuosina, jolloin kylällä oli maasta elantonsa hankkivia tiloja enemmän. Silloin ennen "hyvään aikaan", toimi täällä kerta viikkoon käsityöseurailat, jotka vetivät porukkaa runsaasti. Illat kuluivat, kun naiset tekivät kutomatöitä, miehet varpu-luutia tai kirvesvarsia ja nuoriso seurusteli muuten vaan. esim. pelasi korttia" ei rahapeliä. Oli arvontaa pvy:n tilille. Lopuksi pantiin jalalla koreasti joko piiri-leikiksi tai joskus jopa tanssiksi. Hankalan lava oli legenda sinänsä. Saihan sieltä pvy monta kertaa kassa-varoja koneiden ostoon ja oli kylän ihmisille rentoutu-mispaikka. Niihin aikoihin yhdistystä pitivät pystyssä Henttoset, Saloset, Nerosen Kalle, Lähteelän Eino ja Anna, sekä Sylvi ja Väinö, jotka olivat hyvin kantavia voimia toiminnassa. Tätä nykyä toiminta jatkuu, vaikka

karjatilat ovatkin vähentyneet melko rajusti. Ei ole myöskään koneita joita maatoissa ennen tarvittiin, kuten puimakone, sähkömoottori tai viljankuivaamo. Niiden tilalle ovat tulleet betonimyllyt joita on kaksi kpl sähkö- ja traktorikäyttöinen, sekä takalana, kivikoukku ja monia muita tarpeellisia koneita on ja lisää hankitaan sitä myöten kun tarvetta ja markkoja kertyy. Näitä markkoja on kerätty konevuokrilla ja onpa järjestetty tansseja vielä joskus nykyäänkin. Jäsenmaksuillakin on oma osansa potissa, vaikka ne eivät suuret olekaan, 10 mk aikuisilta ja 5 mk lapsilta, mutta hyöty on huomattava koneita vuokrattaessa. Jäsenille koneenvuokrat ovat paljon halvemmat. (Vihje kylälle muuttaville uudisasukkaille) Pvy:n toiminta on edelleenkin puolueetonta toimintaa kuten ennenkin. Kursseja pidetään tarvittaessa. Retkiä tehdään maatalousnäyttelyihin ym. Toiminta jatkuu. Tervetuloa uudet jäsenet!

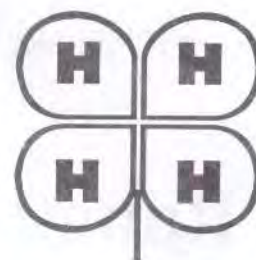
Nuoruus Jokihaarassa

Kun olin nuori Jokihaarassa elettiin vuosia 1951-57. Kylällä oli koulukin, kuten pitääkin olla. Kansakoulu kesti silloin seitsemän sitkeää vuotta. Opettajia tuli ja meni. Oli Vuorela, Liimatainen, Hakonen, Hiltunen, Lauttaanaho, Tapper, kaikki ihmisiä ammatissaan. Sitteen koulu loppui ja alkoi nuoruus sekä ammatin haku. Eihän sitä ammattia kansakoulusta saanut, halkomet-sään vaan. Olisivat edes opettaneet miten saha viilataan tai kirvesvarsi tehdään, mutta ei. Oppihan edes laske-maan sadan kakkosprosin ja parin halkomotin hinnan päivässä ja sillä sitä pärjättiin. Siitä se alkoi Petterin markan repiminen. Aina ei sitäkään herkkua ollut, oli mentävä talollisille rengiksi tai maantietöihin nojaa-maan lapionvarteen. Eikä ne päiväpalkat kovin suuria olleet, noin 4-6 markkaa tunti, eihän hinnatkaan päättä huimanneet. Silloin ei ollut televisioita eikä stereota, mutta ihmeesti se aika kului vain silloinkin. Illalla suunnattiin "kartsalle", joka oli kylänraitti, siellä tavat-

tiin kaverit niin pojat kuin tytötkin. Aika usein askel vei Purolan kauppaan, jota pitivät Elijärvet. Siellä sitä istut-tiin jauhosäkkien päällä munkkia syöden ja limsaa juoden. Juoruttiin siinä kylän kuulumiset.

Koulu oli vielä silloinkin kylän sielu nuorisolle, toi-mihan siellä kerta viikkoon opintokerho, josta saimme ajankulua ja sivistystä elämään. Kerhoa vetivät siihen aikaan Minkkisen Eila, Lauttaanahon Kaija ja Tapperin Harri. Harri kirjoitteli jo silloin meille näytelmiä, joita sitten esitimme pikkujouluissa. Ne olivatkin koko Uuraisten kuuluisia. Tuntuu ihmeeltä miten nykyään kylä pystyy elämään ilman koulua tai muuta kokoontu-mispaikkaa.

Näin ne vuodet kuluivat ja olivat antoisia vaikka ei ollut nykyajan elintasovehkeitä. Elokuviin pyöräiltiin Uuraisten kirkolle ja Tikkakoskelle. Tansseissa ja ilta-missa käytiin Hankalan ja Kuikan lavoilla, sekä talvella Puuppolassa asti. Eikä povesta tarvinnut rohkeusaa.

4-H kerhon kuulumiset

Jokihaaran 4-H-kerho perustettiin vuonna 1987. Kerhon ohjaajina toimivat Jaana Henttonen ja Pia Bärlund. Jokihaaran 4-H-kerho on Uuraisten ainoa ympäri vuoden toimiva kerho siis toimintaa on myös kesäkuukausina.

Kerho on 4-H-yhdistyksen alainen yleiskerho, jonne kaikki ovat tervetulleita.

Kerhossa ovat olleet mukana Pia Bärlund, Jaana ja Ulla Henttonen, Markus Johansson, Enni Laine, Marko ja Sami Lähteelä, Riitta ja Tarja Lähteelä, Kirsi Ravinen ja Marja Suuronen. Uudet kerholaiset ovat tervetulleet.

Miten kerho toimii

Meidän kerhossamme tehdään kaikkea hauskaa. Pelaamme kesällä Jokihaaran kentällä pesäpalloa, jalka-

palloa ja muitakin pallopelejä, joihin on mahdollisuus. Kun on kuuma, matkaa hikinen lauma kerholaisia Simunan rannalle virkistävään veteen polskuttelemaan. Talvisin kokoonnumme Henttosilla tai Bärlundilla vuoronperään. Leivomme, pelaamme ja askartelemme joskus teemme uimahalliretkiä.

Joka kesä niin kauan kuin kerho on toiminut olemme yhteisvoimin koonneet näyttävän pöydän Uuraisten Viikon toripäivänä koostuen leivonnaisista, lämpimästä leivästä ja iloisesta kerholaismielestä.

Vappuna on tullut vastaan mitä kummallisimpia muotiluomuksia, vappuhattuja, joissa serpentiinit ja silkkikukat koristavat lieriön muotoisia luomuksia.

Nyttikesteissä antimet tuhoetaan puolesta tunnissa ja kaikkien posket pullottavat kuin hamsterilla. Karkkia, juustosnackseja, taffeleja mehua jne.

Tallaista toimintaa meidän kerhossa on.

4-H-kerhon myyntipöytä ja ilokset kerho-ohjaajat Uuraisten Viikon torilla.

Rahalla saa ja hevosella pääsee

Hevos Ystävien Seura perustettiin vuonna 1931. Jo perustamisensa aikaan Seura sai suurta huomiota osakseen hyvin järjestetyillä kilpa-ajoilla, palkintojen jako tansseilla sekä näyttelyillä.

Koitti hiljainen aika, toiminta lopahti, hukkuivatpa pöytäkirjat ja kaikki muut asiakirjat ainoastaan hevosmiesten viisut ovat tallella.

Uusi tuleminen

Vuonna 1982 toiminta alkoi uudestaan ja erittäin ripeästi. Tuolloin jäseniä oli nelisenkymmentä, tänään heitä on lopulle 120.

Hevos Ystävien Seuran voimannäyte

Väinö Heinälän aloitteesta ja harjoitusradan tarpeellisuudesta kaikki alkoi. Kunta vuokrasi rata-alueen Seuralle ja ratahanke olikin paperilla valmis.

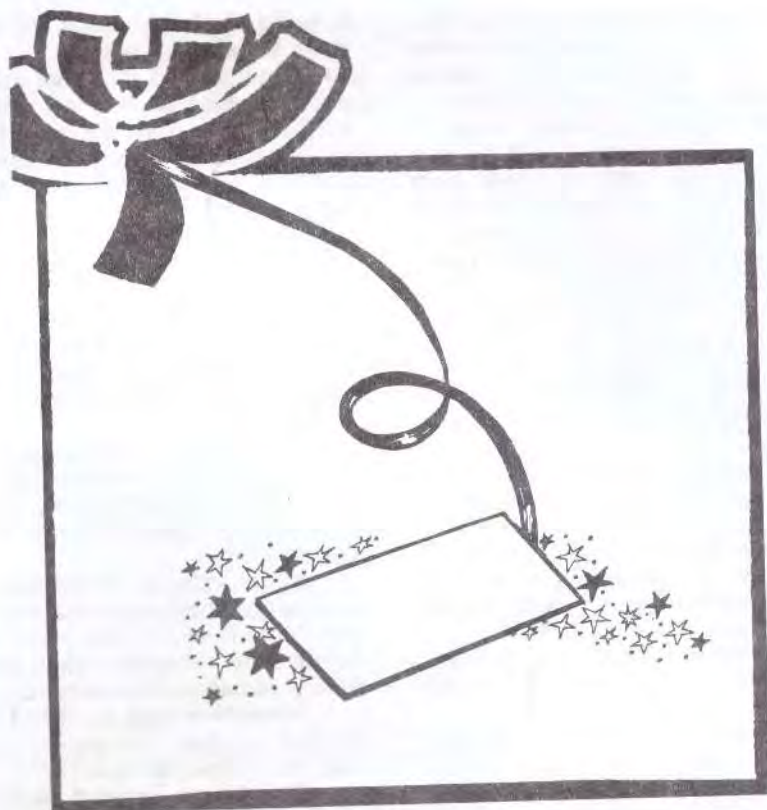
Siitä alkoi armoton talkootyö rata-alueella. Pienellä pääomalla oli pakko ratahanketta viedä eteenpäin tal-

koovoimin. Eikä kenelläkään, hevosnaisella tai miehellä työ ollut vastenmielistä. Ainoastaan sellaiset työt kuten kaivu, tasaus ja sorastus teetettiin urakoitsijoilla. Otettiin lainaa pankista, jolla saatiin palkat maksetuksi. Nyt asiat ovat hyvässä mallissa, on hyvääkuntoinen rata hevosten valmennusta ja opetusta varten. Velat on saatu maksetuksi monipuolisen toiminnan ansiosta. Moni seura suunnittelee mutta kustannukset ovat tänä päivänä viisinumeroisia lukuja.

Yhteishenki Seuralla on hyvä niin myös suhteet Keski-Suomen Hevosjalostusliittoon ja Suomen Hippokseen. On hieno asia järjestää Keski-Suomen Ravi-rata Oy:n kanssa perinteiseksi tulleet 3-vuotiaiden Suomen hevosten lähtö Kallerjärvellä Uuraisten Viikon aikana, korotetulla rahapalkinnolla ja muilla kunnia-palkinnoilla. Seuran toiminta on monipuolista, järjestämme tansseja, iltamia, ravimatkoja, hevosajelua lapsille ja Joulun alla pikkujoulut. Raviurheilu on suosittua vapaa-ajan viettoa koko perheelle. Lähdetään koko perheen voimin jännäämään oman tai tuttavien hevosen juoksua tai pelaamaan voitot kotiin, tapaamaan tuttuja ja ulkoilemaan. Vietetään jännittäviä hetkiä raviurheilun parissa.

Viime vuonna syntyi Seuran alueella 18 varsaa. Kuvassa Lehtomäen tallin hevosia kesälaitumella.

Lahja agronomille

Mitähän se tuosta tykkäisi, Urho mietti. – Loukkaantuisikohan se, kun ei ole edes oma keksimä. Hienohan runo kyllä on ja saattaa se ymmärtää, ainakin kun toisen kerran lukee. Ja miten tuo nyt pitäisi laittaa, lahjapaketin päälle vai sisälle? Oikeastaan voisi taittaa kahtia ja pujottaa neliskulmaisen pakkauksen sisään. Mutta sitten rypistyy kaunis kortti, eikä noiden pakkauksen sisällä muutenkaan koskaan runoja ole. Urho pyöritteli kukkakorttia kädessään. Hän otti Mora-puukon ja tökkäsi kortin kulmaan pikku reiän jota varovasti suurensi. Pakkauksen koristenauha oli päästään rispaantunut, mutta kun sitä hetken aikaa mäklötti suussaan niin se pehmeni. Sitten sen saatoi sormillaan pyöritellä teräväksi ja se meni pienestäkin reiästä.

Anna oli tussilla tekstannut runon kortin taakse. Vaikka Anna ei muuten luokkansa parhaita ollutkaan, niin käsiala sillä oli siisti. Se tekstasi paljon kylälaisten adresseja ja täytti aina veroilmoitukset Urhon sanelun mukaan. Noin näetisti kirjoitettuna runokin tuntui ikäänkuin paremmalta, vaikka alkuperäisenäkin se oli hyvä, jonkun saksalaisen Zinkin kirjoittama. Loukkaantuisikohan agronomi tästä? Jos loukkaantuu, niin on ensi kesänä hanketta vähemmän. Menkööt, jos suuttuu, niin panen Annan syyksi, että niin hienon keksi.

"Mitä toivon sinulle?"

*En sitä,
että viettäisit elämäsi
irrallaan ihmisistä
jossakin rannan hiljaisuudessa,
aivan kuin kaikki päivät olisivat lomaa.*

*Vaan sitä minä sinulle toivon,
että sinulla yhä uudestaan olisi hetki,
jolloin sielusi lepää hiljaa
kuin vesi
ja valo kuvastuu siihen.*

*Toivon sinulle,
että opit olemaan välittämättä
omasta voimastasi
ja seisomaan hauraana ja taipuvana
kuin villaruoho,
joka kiinnittyy järven pohjaan
ja seisoo siinä.*

Urho havahtui, kun Anna tuli sisälle. Teki mieli muputtaa sille jotain.

– Etkö sinä nyt muunlaista löytänyt, kun aina niitä kirjojasi töngit. Olisit pannut vain jotain et-

tä, kiitoksia paljon hyvästä mökkinaapuruudesta ja oikein hauskaa joulua agronomi Törmäselle, toivoo Urho ja Anna. Tuollainen runo, sitähan se tankkaa koko pitkät pyhät, Urho tuhahteli.

– Että osaa olla tuisku, puuskahti Anna. – Kaupalla sanoivat, että Risuperän tiekin on niin tukossa, että valtatien varteen ei pääse kuin traktorilla. Kauppias sanoi, että täytyy yrittää ihmäyöhallä lähteä viemään sinne muutama tilaus niille vanhemmille ihmisille. Kalevia kyseli kyytimieheksi, sillähän on se neliveto. – Niin mitä sinä siitä kortista, eikös se ole tuossa pake-
tin kyljessä, ihmetteli Anna ja ripusteli luymitöhrystä tikkipuseroa keittiön naulakkoon. – Hyi kun tuiskusi ja niin oli koko syksyn kuraista ja märkää. Mutta tulee se talvi, ei ole vielä koskaan jäänyt tulematta.

Anna nosteli kauppakassia penkille pöydän viereen ja alkoi lappaa tavaroita vahakangasliinalle.

– Katsos kun ostin hienoa juustoa, Luostaria, eikös ole komea nimi. Innostuin kun saatiin sillä lottoviitosella sataneljäkymppiä. Haista vaikka mikä aromi, haista haista...

– Älä nyt sitä suuhun työnnä, hyi helvetti, ihan kun repussa viikon pesemättä ollut maitopullo.

– Sinä se et ymmärrä hyvän päälle. Kauppi-
aan rouva vartavasten kehui. Aina sanoi käyttä-
vänsä – juhlapyhinä erityisesti. Minä sanoin, et-
tä laitetaan sitten sitä, kun se agronomikin tulee
aattona syömään. Kyllä se rouva vähän katsoi
niin kuin ei olisi ollenkaan uskonut, mutta minä
sanoin että tulee se, tulee varmasti. Niillä on
Urhon kanssa viime kesän raivaukset vielä selvi-
mättä.

– Mitä sinä niistä meidän asioista. Luulevat,
ettei agronomi pidä huolta maksuistaan. Aina-
han se on maksanut joka pennin mitä olen ilen-
nyt pyytää, Urho murisi.

Urho lämmitteli sauna. Agronomi oli suositel-
lut kylmävaippaista Aito-kiuasta. Kallishan se
oli, mutta hyvä. Suorastaan pirun hyvä, niinkuin
Kalevi sanoi syksyllä, kun haettiin nelivedolla
polttopuita ja päälle kylvettiin. Kalevi senkin
tiesi, että agronomi Törmänen olisi perso viskil-
le. Oli kerran Haarikassa tilannut kaksitoista il-
lan aikana. Naapurin Leila on siellä töissä ja se
oli kertonut.

Urhoa viski enemmänkin puistatti. Rehellinen
kossu, etenkin kun sen kaivoi nurkkakiven vie-
restä hangesta, oli parasta. Kesällä sitä ei mil-
lään saanut niin kylmäksi, vaikka agronomilla
oli nestekaasujaakaappikin mökillään. Mukava
mies se oli ja tiesi paljon maailman menosta.
Mitähän se nyt on nähnyt siellä Puolassa? Kaik-
kiin paikkoihin sitä valtion varoilla retkikuntia
rahdataan. Maatalouden ongelmia muka – no
sieltähän niitä löytyy...

Anna puisteli eteisen mattoa pihassa ja nosti
kaiteelle tuuletuttamaan. Urho päätti vielä hakea
sylillisen puita. Niiden jälkeen kiukaan saattoi
jättää riittymään. Kuuseen voisi vielä sitoa muu-
taman steariinikynttilän ja hakea aitasta kipolli-
sen puolukkahilloa, se olisi jäähileisenä hyvää
hivipaistin kanssa. Anna on jo varmaan huoleh-
tinut muuten asiat kuntoon viimeisimmän pääl-
le.

– Menisit jo tienvarteen, auto tulee kymmen-

tä vaille. Nolohan se on jos vieras tulee ja saa
yksin kävellä, Anna sanoi.

– Ehtiihän sitä ja joulun aikaan auto on aina
vähän myöhässä kun on enemmän kulkijoita.
Laita nyt sille ensin kahvit ja jos otat tortut etei-
sen kaapista niin lämmitä sähköuunissa...

– Mene jo, monestikohan olet itse lämmittä-
nyt...

– Koetappas muistella.

Vihreänvalkoinen linja-auto hiljensi pysäkillä ja
lumipöly jatkoi auton ohi. Pari koulutyttöä ki-
katti ja tōni toisiaan ulos. Agronomi Törmänen
seisoi tyttöjen takana hyväntahtoisena ja odotte-
li vuoroaan.

– Tervetuloa Lahdenperään, Urho sanoi. –
Ollaan nyt tässä meillä kotona ja sitten kesällä
taas siellä agronomin luona rannassa, vaikka ju-
hannuksena. Annakin on jo odotellut ja torttu-
jaan laitellut...

– Kiitos kutsusta. Kyllä tämä maaseudun jou-
lu aina kolkon kaupunkielon voittaa. On täällä
niin hiljaista ja tuo hämäräkin on vähän saman-
lainen kuin syksyinen tihku-usva siellä raivuu-
alueella taimikon reunassa, eikös vain.

– Semmoinenhan se. Alkaa tuo tuiskukin vä-
hitellen laantua. Ehti pirulas saunapolunkin tuk-
kia, vaan jospa päästäis.

– Eiköhän me, raavaat miehet ... raavaat, siitä
ei Anna tykkää.

Kaksi suunnilleen toistensakokoista miestä ko-
pisteli sisälle taloon. Toisella oli puolipitkä peh-
meä nahkatakki, pörröinen karvalakki, takin vä-
riset käsineet, harmaat housut ja ruskeat lapik-
kaat.

Toinen kulki takana sivuviistossa puolittain
polun sivussa, puhui ja elehti touhukkaasti.
Osoitteli saunan nurkalle päin ja osoitti innok-
kaasti lumipalletta. Tuntui kuin kiire olisi yllät-
tänyt, sillä pusakka oli unohtunut sisälle, käsi-
neitäkään ei ollut. Karvalakki nuokahteli toisella
korvallisella ja kirjaviin aamutossuihin tunki lu-
mi. Housut lököttivät hekseleiden puutteessa,
mutta pitkä villapaidan helma sentään ristiselkää
suojasi.

Sisällä nainen ojensi tulijalle jonkin paketin.
Tulija näytti tutkivan pitkään paketin korttia.
Kaksi muuta seurasi vierekkäin seisten jännitty-
neen näköisinä. Mies sukaisi tuon tuostakin kak-
sin käsin tukkaansa taaksepäin ja näytti välillä
köhivän. Nainen tapaili nenävartaan ja käväisi
nostamassa kahvipannun pöydälle puualustan
päälle.

Vihdoin tulija lopetti kortin tutkiskelun, aset-
teli pitkulaisen korkean paketin pöydälle pys-
tyyn. Sitten hän käveli naisen luo, näytti sano-
van jotain ja kaappasi syliinsä. Mies pudisteli
naurusuon päätään ja käveli pöytään, näytti hän-
kin sanovan halausparille jotain. Tarttui kahvi-
pannun kahvaan ja kaatoi kolmeen kuppiin.

Tulija istahti pöydän päähän ja nainen miestä
vastapäätä. Näytti kuitenkin muistavan jotain ja
meni sähkölieden luo. Nykäisi uunin luukun au-
ki ja sieltä pöllähti sinertävä savu. Kaikki kolme
nauroivat ja nainen käväisi pika pikaa eteisessä
ja kuului tiputtelevan jotain likaämpäriin. Palat-
tuaan puhalteli uunista savut, pani sinne jotakin
ja sulki taas luukun. Tuli pöytään ja näkyi tarjoa-
van miehille pullaa.

TAISTO KOTKA

Runoja

LAPSUUDEN JOULUKUUSI

Lapsuuden joulukuusi
peräkammarin hämärässä
Se aina, aina on uusi,
joka joulun lähetessä

Tulen loimu uunissa takan,
luo hohteen oksille kuusen,
jonka latvassa tähti loisti
muistona ikuisuuden

Kuusen koristeet kultanauhoin,
lasipalloin, karkkeineen,
sen kynttilät, omenain tuoksu
vielä säilyy muistoissain

Oven äiti avasi hiljaa, sanoi:
Katso, Joulujou on
Siitä kertoo tämä joulukuusi,
Jeesuslapsi syntynyt on

Lapsuuden joulukuusi,
peräkammarin hämärässä
on valaissut monet joulut,
illassa, pimeässä.

Inga Ahonen

JOULU

Joulu on rauhaa
ja iloa lasten
leivottu on ihan
vartavasten
monta lajia makeaa,
laitettu sahtia sakeaa
noustu on aamuisin anivarhain
juhلاميeli kaikilla on parhain!

Joulu on:
tonttujen tanssia taivas alla
ja tähtien tuikeita taivahalla

Jouluvalot syttyvät
ja mielet herkästyvät
sydämemme täyttäköön
myös ajatukset hyvät

Ilmainen joulu syntyy
ilman sen suurempia toimia
kunhan vain säästää
juhlanviettoon voimia

Myös joulurauha
on erityisen tärkeä
Ei saa meluta,
eikä herkkää tunnelmaa särkeä.

Raija Hartikainen

JÄNÖJUSSIN MATKANPÄÄ

Ahon poikki viilettää,
tuulispäänä ujeltaa,
Jänö Jussi onneton,
ihan vällan turvaton.
Ei koskaan rauhaa saa,
kaikki ahdistaa.

Pyssyt paukkuu,
hallit haukkuu,
meteli on armoton.
Jänö pakoon yrittää,
pelko mielen virittää,
apua ei mistään saa,
turha sitä yrittää.

Saalistaja esiin käy,
tähtäimessä jänö tää.
Ammus jänön tavoittaa,
hangelle se rojahtaa,
veri hangen värittää,
Koruton on taru tää,
siihen päättyi matkan pää.

E.S

MÖKIN POSSU

Taru pienoinen tämä siasta alkaa.
Vaikkapa sillä on neljä jalkaa,
on siinä nassikka iloinen vasta,
tanssiksi pistää karsinassa.

Ja ruokahalu on sillä hyvä.
Saat viedä sille tähteet ruuan,
perunankuoret, piimän ja puuron.
Niin hauska se on pieni lylertäjä.

Possu pesäänsä kuivaa pahnaa pyytää,
muutenhan sitä kylmä hyytää.
Puhtailla pahoilla possu nukkuu,
sästäen valkoisna pyhäpukkuu.

Vaan kyllä se pian isoksi kasvaa,
sen pintaan tulee paljon rasvaa.
Sillä hyvääkin hyvempi on ruokahalu,
ei enää se lasten leikkikalua.

Sitten tulee syksy ja Joulu,
lapsetkin lähtevät ulos ja kouluun.
Possu on paistiksi ehtinyt kasvaa,
monenmoista kiloa lihaa ja rasvaa.

Nyt ollaankin jo aatossa Joulun alla.
Äiti kinkkua paistaa ja tuvassa touhuu.
Jouluaattona kinkun pöytään pistää,
sen vertaista ruokaa ei löydy mistään.

Inga Ahonen

RIIHIKUUSI

Siinä seisoo suuri kuusi,
suuren suuri riihikuusi.
Sen latvaa tuuli huojuttaa,
mut tyveä ei tippaakaan.
Se yllä muiden puiden,
päättä pitempi on muita.
Se monta tarinaa voisi kertoa.
Mut ei kerro kuusi,
mit nähnyt ja kuullut on,
se vaikenee,
se ei kerro,
kuinka kesäöinä,
riihitontut ympärillä karkeloi,
ja riemuissansa ilakoi.
Ja miten lemmen valoja annettiin,
ja ikuista onnea vannottiin,
joskus suruakin kannettiin,
ja tippa silmästä maahan annettiin.
Mut kaiken tämän yllä, huojuu kuusi,
tuo suuren suuri
Riihikuusi.

E.S

JOKIHAARAN KYLÄTALKOISSA

Simunan järvessä on lahti somä,
sen rannalla kunnalla oli tontti oma.
Ei ollut tontilla käyttöä vielä.
Raksutti Manulla oiva tuuma,
jos löytyis talkoohenkeä vielä,
raivattais ryteikkö pois tieltä.
Siitä tulis hyvä uimapaikka,
Auringon palvojille oma paikka.

Siitäpä into syttyi,
kuumeni kylän väki,
lähti asialle miestä ja naista.
Tuli paikalle konemiestä,
oli traktori ja sahamiestä.
Siinä sahat päräsi,
ja traktorit päräsi.
Heilui vesuri ja kuokka.
Kaivattiin kirvesmiehistä,
laiturin tekomiestä,
eikä kuulunut hevosmiehistä.

Myös haastettiin kunnan isät,
paikalle tuli Mörskyn Kale,
ei joutanut toiset miehet,
Kiitos sulle Kale.

Tuli paikalle vühdemiehet,
nuo soitto ja laulumiehet.
Tunsi kaikki Taiston ja Pertin,
eikä outo ollut Pohjolan Lauri.

Mistä tuli tuo hyvä haju,
ihan niin kuin kalan haju.

Katsos tuonne,
kanttiini siellä höyrysi,
kun naiset kalasoppaa keitteli.

Manun kalavarasto siinä hupeni,
Kiitos ja kumarrus Manulle,
sekä Uurastuotteelle mehuista.
Siinä tasattiin ranta,
ja pantiin hiekkasanta,
kiitos myös hiekkamiehet,
ja myös kaikki mukana olleet,
kiitos kaikille olkoon.

E.S

Hyvää Joulua asiakkaille!

T-kauppa
E.Salmela

JOKIHAARA

Puh. 941-814 103

vanamo

KYLLIKKI JA SEPPO LAINE 41210 JOKIHAARA
PUH. 941-814183

KULJETUS ILOMÄKI Ky

Puh. 945-20 550

TRAKTORIKAIVURI

Reijo Pirkkanen

JOKIHAARA

Puh. 941-814 125

Tilitoimisto

P.Bärlund

JOKIHAARA

Puh. 941-814 102

Mainoskynät-käyntikortit-tarrat

Foliopaino

Maija Nieminen

Puh. 941-814 238

41140 KUIKKA

TAKSI

Tauno Mäkinen

JOKIHAARA

Puh. 941-814 117

KULJETUKSIA UMPIKORI AUTOLLA

Atso Lähteenmäki

JOKIHAARA

Puh. 941-814 128

Metallisorvaamo Pitkänen Ky

Erkki Pitkänen

JOKIHAARA

Puh. 941-814 114

JOKIHAARAN KOTILEIPOMO Ky

Seija Suuronen

JOKIHAARA

Puh. 941-814 195

JOKAPAIKAN TRAKTORIKAIVURI
EDULLISTA RUOKAMULTAA

MATTI KOKKILA

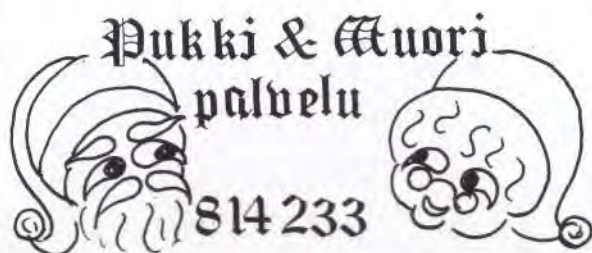
Puh. 941-818 134 tai 814 122

Taisto Lähteelän trio

Solistina

Tuula-Anneli

Tilaukset 941-814 138

- Julkaisuohjelmien ja -järjestelmien käyttökoulutus ja konsultointi
- Graafinen suunnittelu ja taittopalvelut

PainovalmiS Oy

Muurarintie 2 A 2, 40520 Jkl

Puh. 949 - 640 943 tai 941 - 641 983

Tämänkin lehden taittoi PainovalmiS.

JOKIHAARAN INFOSIVU
Jokihaara 1988

Äänestysalueen asukasluku 295
Äänioikeutettujen määrä 227

Myönnettyjen rakennuslupien määrä 1980-luvulla n. 110
Kesämökkejä 55

Jokihaaralaisia koululaisia:
Höytiän koulussa 13
kirkonkylässä 0

Asukkaiden ikäjakauma vuodelta 1985 :

0-14 vuotta	37	16 %
15-74	178	77 %
yli 74	17	7 %

Jokihaaralaisten työssäkäynti

1985 laskelman mukaan:

työpaikka Uraisilla	45 henkeä
työpaikka Jyväskylässä	28 "
työpaikka muualla	27 "
yhteensä	95 henkeä

Arvion mukaan työpaikat kunnan ulkopuolelle ovat kuitenkin lisääntyneet viime vuosina

Jokihaaralaiset viranhaltijat ja luottamushenkilöt:

Maire Maimanen	lomautakunnan sihteeri vs.
Arja Lähteenmäki	kanslisti
Sirpa Peltosalmi	työllisyysasainhoitaja
Raija Lähteelä	sosiaalilautakunnan jäsen, nuorisolautakunnan varapuheenjohtaja, koululautakunnan varajäsen, sosiaalivakuutus toimikunnan varajäsen
Aarne Lähteinen	kunnanhallituksen varajäsen
Esko Salmela	nuorisolautakunnan puheenjohtaja
Seppo Laine	Höytiän koulun johtokunnan jäsen, seutukaavaliitto kunnan edustaja
Eino Pirttimäki	sosiaalilautakunnan jäsen
Veikko Viinanen	tielautakunnan varapuheenjohtaja, lomautakunnan varajäsen
Reijo Pirkkanen	nuorisolautakunnan varajäsen, rakennuslautakunnan varajäsen
Reino Henttonen	rakennuslautakunnan puheenjohtaja maanjakotoimitus uskottu mies
Paavo Bärlund	tilintarkastajien puheenjohtaja
Seija Suuronen	kirjastolautakunnan varajäsen
Pekka Johansson	teknisen lautakunnan varajäsen
Mikko Nieminen	kunnanvaltuuston toinen varapuheenjohtaja, Uuraisten Haka taloyhtiökokous edustaja

(Lähde: Uuraisten kunnanvirasto/kunnansihteeri)

Kun tontti on ostettu...

**Tapasimme lokakuun lopulla uudisasukkaat Liisa Niemi-
sen ja Erkki Palosen tontillaan Suvirinteellä ja kysyimme
miksi nuori pari haluaa muuttaa Jokihaaraan rakenta-
maan omaa pesää?**

Tämänhetkinen tonttitilanne sekä Jyväskylässä että Maalais-
kunnassa johti tontin etsimiseen ympäristökunnista. Uurai-
nen tuli ensimmäisenä mieleen - olemmehan molemmat ko-
toisin sieltä.

Mistä idea tontin hankintaan juuri Jokihaarasta?

Eräs uuraislainen tunnettu kunnallispoliitikko antoi vihjeen
Jokihaarassa myynnissä olevista tonteista.

Keneltä tontti ja kuinka tonttikauppa sujui.

Kunta myi tontin ja kaupanteko sujui kohtalaisesti, ongelmat
saattoivat johtua tottumattomuudestamme kunnalliseen ta-
paan hoitaa kaupankäyntiä.

Mitä mieltä Jokihaarasta ja Uuraisista yleensä?

Jokihaaralla, samoin kuin Uuraisillakin, on säilynyt pienen
maaseutupaikan leima. Veroyäri on korkea ja keskimääräi-
nen verokertymä on alhainen. Teollisia työpaikkoja on vä-
hän. Väkiluku on ilmeisesti ollut kasvussa muutaman vuoden
mutta edellytyksiä suuremmallekin kasvulle olisi. Kun tun-
netaan tonttimaan puute ja hintataso Jyväskylän ympäristös-
sä, kunta- ja kuntalaisten olisi varmaankin tarjolla. Parhaat kas-
vuedellytykset on jo sijaintinsakin puolesta Jokihaaralla, jos
tonttimaata saataisiin kaavoitettua ja jos rakennusmaata
markkinoitaisiin muuallakin kuin Uuraisien Viikolla; tuskin-
pa monikaan ulkopaikkakuntalainen löytää tietään tähän ta-
pahtumaan.

Eikö Jokihaara ole kaukana liikepaikoista ja ihmisistä? Eihän täällä ole kapakkaakaan lähimailla.

Matka esim. Jyväskylään on ihan kohtuullinen ja palveluja
löytyy lähempääkin. Kapakoiden sijainti ei ole ennenkään
vaikuttanut asuinpaikan valintaan.

Mistä olette muuttamassa ja millaisista oloista?

Olemme muuttamassa Tikkakosken Itärannalta järvenrannal-
la olevasta kerrostalosta. On oma uimaranta ja kaikki mutta
ehkä emme ole riittävän sosiaalisia yksilöitä kerrostaloelä-
mään. Oma pihakin on käytännössä parvekkeen kukkalaa-
tikollisen verran.

Jokihaarassa puuttuu palveluita kuten koulu ja kokoon-
tustumistilat eikä täällä ole katuvalojakaan mihin olette
varmaan tottuneet nykyisessä asuinpaikassanne. Mitä
mieltä tästä?

Kaikkien edellämainitut ovat todella puute isolla pillillä. Kir-
konkylä ei mielestämme ole mikään kasvukeskus eikä pelkäs-
tään kirkonkylän kehittäminen tunnu perustellulta. Veromar-
kat tulee saattaa kaikkien kuntalaisten hyödyksi, kaneetaan-
han verot samoin perustein ns. Sivukyläläisiltäkin.

**Kuinka uskotte vapaa-ajan kuluvan Jokihaarassa kun-
taltä uupuu lähes kaikki ns. pintaliito- ja muotivillitys-
harrastemahdollisuudet?**

Nykyinen työelämä on niin kiireistä, että vastapainoksi kai-
paa jotain muuta; kunhan tämä rakennusvaihe on ohi. Mainit-
semaasi pintaliitoon eivät asuntosäästäjän ja -velallisen eväät
oikein pitkälle riitä. Nykyään ovat muotia ns. Survival-
harjoitukset ja eikös rakentaminen ole kaikella muotoa sitä!

Miltä rakentamishanke näyttää nyt kun kaikki on vasta alvan alussa?

Enemmän tai vähemmän sekavalta. Erilaisia ratkaisumalle-
ja on todella runsaasti. Ja kun näitä taloja ei ole liiemmälti
tullut rakenneltua kaikki on uutta ja outoa. Sekavuutta ajatuksiin tuo vielä Suomen pankki ja hallitus
hallitun rakennemuutoksen nimissä harrastetulla "joopas-
eipäs" -leikillä. Ensin puhutaan korkovähennysoikeuden ra-
joittamisesta, kun muka asuntolainojen korkoja ei voida erot-
taa kulutusluotoista... Ja pankit tekevät sen nyt jo verotukseen
toimitettavassa yhteenvedossa. Sitten peruskoron korotuk-
seen. Kun korko nousi prosenttiyksikön asuntovelallisille
luvattiin kompensatiota. Jos yhtään olemme oppineet tämän
hallituksen tavasta keventää verotusta todellinen vaikutus
asuntovelalliselle vastaa kahden prosentin korotusta perus-
korkoon.

Oliko tontin hankinta ja kaupanteko kunnan kanssa rakentamishankkeen vaikein vaihe?

Tuskin mutta toivomme jatkossa kunnalta hieman joustav-
uutta asioiden hoidossa.

**Oliko myyjä osapuolen asenne kannustava. Annettiinko
uusille tulijoille mielestänne riittävästi tietoa ja asiantun-
tevaa apua hankkeen jatkoa varten? Selvittikö kuntaosa-
puoli esimerkiksi mitä palveluita Uuraisien kunnasta
löytyy rakentajan avuksi? Tämä on hyvin monen ulko-
paikkakunnilta tulleen murhe kun ei tiedä mistä tilaisi
kalvurin tai vaikkapa hiekkaa perustusten tekoon ja näitä
palveluita taluulla on Uuraisilla. Tuntuiko teistä että olit-
te tervetulleet kuntaan?**

Ehkä meidät miellettiin "vanhoiksi" asukkaiksi ja jäimme
näin paitsi tukevaa tietopakettia. Asiointi virastoissa on
opettanut sen verran että kynttilän kätkeminen vakan alle on
julkishallinnossa jopa suotavaa. Eli jos et osaa kysyä ei
sinulle myöskään anneta kaikkea tarvittavaa tietoa. Summana
kokemuksistamme voidaan sanoa asioiden hoidon sujuneen
Uuraisien kunnanvirastossa keskimääräistä paremmin. Olim-
meko tervetulleita? Hiukan tuntui ettemme olleet. Kun
kysyimme mitä saamme veromarkkojemme vastineeksi siel-
lä Jokihaarassa meille vastattiin kuntaan muuttavien uusien
asukkaiden lisäävän kunnan velvoitteita muutenkin niin pal-
jon ettei kannata puhua palvelujen saamisesta näillä ro-
posilla.

**Uskotteko Jokihaarasta löytyvän talkoohenkeä kun ra-
kentamisprojekti niin vaatii? Tuntuvatko tonttinaapu-
rinne ottaneet teidät avoimesti vastaan vai ovatko he
pysytelleet tiukasti omissa mökeissään?
Koska rakentaminen todenteolla alkaa ja koska Uurais-
ten Portti voi tulla onnittelemaan uuden talon asukalta?**

Talkoohenkeä varmasti löytyy, onhan sen osoittanut virkeä
kylätoimikunnan toimintakin. Lähimmät tonttinaapurit on
tavattu ja kuulumisia on vaihdettu lähes joka kerta kun olem-
me käyneet tontilla. Naapurit ovat tuntuneet mukavilta ja
vastaanotto on ollut positiivinen. Rakentaminen alkaa kevääl-
lä 1990 ja valmista pitäisi olla vuonna 1991. Voitanee sopia
että myymme yksinoikeuden Uuraisien Portille kyseisen
juhlahetken uutisoinnista.

**Kiitämme Liisaa ja Erkkiä kokemustensa julkituomises-
ta ja toivotamme menestystä ja poutapäiviä tulevalle
suvelle.**

Uuraisien Portin toimitus